

РЕШЕНИЕ

№ 24219

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 21.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **6967** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано във връзка с изпратено по компетентност адм. дело № 132/2024 г. по описа на Административен съд [населено място]. Подадена е жалба от „Максима България“ ЕООД [населено място] чрез юрк. Б. срещу предписание по т. 2 и т. 3 от протокол за извършена проверка № ПР2415911 от 23.05.2024 г. на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) – Р.. С определение № 13286/30.07.2024 г. по адм.дело № 6967/2024 г. по описа на АССГ съдът е разделил производството по жалбата, като е оставил за разглеждане по настоящото дело жалбата в частта срещу предписанието по т. 2, с което за нарушение по чл. 61 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване (Наредбата) и на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда (КТ) е дадено предписание жалбоподателят да поддържа в изправност аварийен изход свободен /незаклучен/. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспореното предписание поради нарушения на материалния и процесуалния закон, поради което счита, че същото следва да бъде отменено. Пояснява се, по-какъв начин се затваря аварийната врата, а именно – чрез електромагнит, който се изключва с натискането на монтираните дълги дръжки тип „паник брава“, което прекъсва захранването към електромагнита и освобождава вратата.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител. Ответникът – ДИТ-Р., редовно призован, също не изпраща представител. В писмено становище по делото чрез юрк. С. оспорва жалбата, като посочва, че безспорно е

установено, че аварийният изход до хладилните витрини в обекта на жалбоподателя не е могъл да бъде отворен от вътрешната страна, което представлява нарушение на чл. 61 от Наредбата. Излага аргументи за липсата на процесуални нарушения при съставянето на предписанието, поради което моли съда да отхвърли подадената жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от инспектори в ДИТ-П. в обект на дружеството: база Д. Д., [улица], сервиз „ТИР“. Резултатите от проверката били обективирани в протокол № ПР2308703/10.04.2023 г.

На 23.04.2024 г. била извършена проверка от служители на ДИТ- Р. в обект на жалбоподателя, а именно - магазин „Т М. – S 432“, находящ се в [населено място], [улица]. При извършената проверка било констатирано, че един от аварийните изходи не се поддържа в изправност, като не е осигурено възможно най-бързото извеждане на хората в безопасна зона, тъй като вратата на изхода била заключена, което представлявало нарушение на чл. 61 от Наредбата. Резултатите от проверката били обективирани в протокол № ПР2415911/23.05.2024 г. По повод така констатираното нарушение, на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ било издадено и обжалваното в настоящото производство предписание по т. 2 със срок на изпълнение до 31.05.2024 г. При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, се осъществява от Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика. Съгласно чл. 12 от Устройствения правилник на агенцията, специализираната ѝ администрация е организирана в дирекции, вкл. Дирекция "Инспекция по труда"- Р.. Инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, включително тези по чл. 404 КТ да дава задължителни предписания. Проверката въз основа, на която са дадени задължителните предписания е извършена от инспектори в Дирекция "Инспекция по труда"- Р., при и по повод изпълнение на служебните им задължения - чл. 16, ал. 2, т. 2 от Устройствения правилник на ИА "ГИТ".

На следващо място, оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висшия

съдебен процес.

Преценката на административния орган е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. В този смисъл, съдът не споделя направеното от жалбоподателя възражение за допуснати от страна на административния орган съществени нарушения на административно-производствените правила.

Спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на материалния закон.

Законово регламентираната материалноправна предпоставка за прилагането на ПАМ по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, е наличието на нарушение /нарушения/ на трудовото законодателство, като основание за даване на задължителни предписания от контролните органи на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" за тяхното отстраняване.

В чл. 61 от Наредба № 7 е въведено изискване за аварийните пътища и изходи в помещенията, които следва да се „поддържат винаги в изправност, свободни и чисти с оглед осигуряване на възможно най-бързото извеждане на хората в безопасна зона“. В оспореното по т. 2 предписание контролните органи са направили констатацията, че аварийен изход в магазина, собственост на жалбоподателя, не се поддържа в изправност, тъй като вратата му е заключена. Това обстоятелство не е оспорено от представител на жалбоподателя, който видно от съдържанието на протокол № ПР2415911/23.05.2024 г. е присъствал по време на извършената проверка. Съдът не кредитира направеното в жалбата обяснение за начина, по който функционира аварийната врата, тъй като в случай, че същата е била в изправност, то при направен опит от страна на служителите в ДИТ-Р. да отворят същата – чрез натискане на „паник бравата“ - то тя е следвало да се отвори, което обаче не се е случило. За да се направи констатацията, че аварийният изход е заключен, то обективно проверяващите са се опитали да отворят същия, но без успех. За да се използва аварийният изход безпроблемно при евентуално възникнала бедствена ситуация, то същият следва да може да се отвори с простото натискане на неговата дръжка, без да са необходими други специфични манипулации, които не са известни на посетителите в магазина. Това е и смисълът на изискването, залегнало в чл. 61 от Наредбата.

В заключение, съдът приема, че принудителната административна мярка, наложена с протокол № ПР2415911 от 23.05.2024 г. на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] под т. 2 е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдена.

При този изход на спора искането на представителя на ответника за присъждане на направените по делото разноски за възнаграждение на юрисконсулт се явява основателно, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във

връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Максима България“ ЕООД [населено място] чрез юрк. Б. срещу предписание по т. 2 от протокол за извършена проверка № ПР2415911 от 23.05.2024 г. на Дирекция „Инспекция по труда“ – Р..

ОСЪЖДА „Максима България“ ЕООД [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“- Р. сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал. 3 от АПК.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: